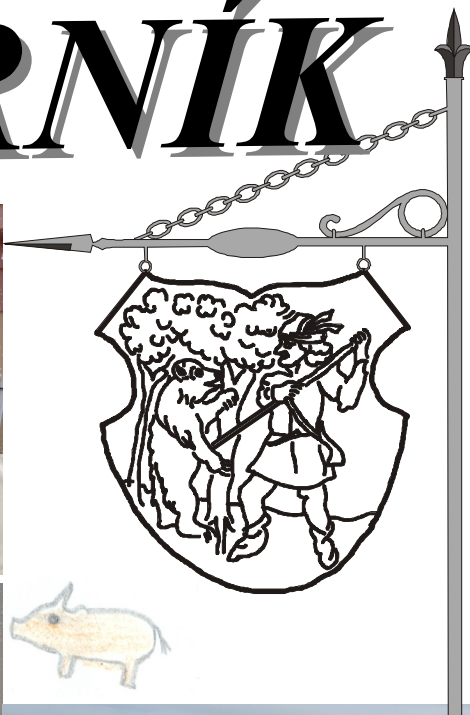

VĚTRNÍK

13.10.2009

akonošův divadelní podzim
*Národní přehlídka
ankovských divadelních souborů*

15.10.2009

25.10.2009

16.10.2009

Listopad - prosinec 2009

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

20.11.2009

Visí to ve vzduchu

hrabě Zeppelin

Hlas zvonů táhne nad závějí,
kdes v dálce tiše zaniká; ...

A staré písně v duši znějí,
a s nimi jdou sny jesliček
kolem hlavy, jak v závějí
hlas traticích se rolníček.

A pak se dostaví dlouhá a pokojná noc.
Tiše a ochotně purpura na plotně voní,
stále voní, pak už k nám vklouzlo
to tajemné kouzlo Vánoc.

Spolu nás spojí tuň svátečního nebe
pod klenbou lásky,
jež nadějemi znovu bude vonět...

HOVORY S PANEM STAROSTOU

Byty v č. 227 jsou dokončené a od orgánů státní správy nebylo připomínek. Obyvatelé se mohli nastěhovat.

Komunikace ve Sklenářicích je dokončená, opravuje se část u Raků. Probíhá oprava části místní komunikace v ulici Sadová.

Osvětlení – u benzínové pumpy jsou nové lampy – na jedné z nich už je funkční radar měření rychlosti vozidel. Hotová je i oprava v parku a Helkovicích, kde stejně jako ve Staré Vsi nedávný sníh způsobil, že spadlé stromy polámaly sloupky elektrického vedení. Oprava bude prováděna i tady.

Transformátor – oprava budovy, fasády a střechy včetně nainstalování

nového transformátoru s vyšším výkonem uvnitř. Proto v části okolo náměstí opět vypnut 1. – 3. prosince proud.

Kompletní žádost na kraj a na ministerstvo o dotaci **na čističku a na kanalizaci**. Řádově zůstává ve výši 80 miliónů Kč.

Posezení s důchodci

V pátek 4. prosince v sále hasičovny od 13 hodin.

Vystoupí děti mateřské školy a recitačního kroužku knihovny. Zahraje hudba pana Šubrt. Občerstvení a bohatá tombola.

Malá **oprava** z minula: restaurátorka sochy sv. Barbory byla paní **Učíková**, nikoli Ulčíková.

Poznámka

Podzim přinesl cestu od pošty ke škole „lemovanou“ psím trusem (někdy rozšlapaným a jedním od maxipsa), sem tam odpadky a odhazovanými „vajgly“ od cigaret. Opravdu moc hezký obrázek. Kéž by tam leželo jen listí!

I.Ř.

Třikrát kauza lékárna

Dopis zaslaný i do redakce Větrníku

Vážený pane starosto, vážení zastupitelé,

jsem si jista, že Vaší pozornosti nemohl uniknout fakt, že ve Vašem městě již delší dobu nefunguje dostatečně či vůbec lékařská služba. Vzhledem k tomu, že jsem byla účastníkem všech následně popsanych jednání, považuji za nutné Vás s jejich obsahem seznámit a dodat Vám skutečnou a autentickou informaci.

Jako vlastník budovy, kde tato činnost byla dlouhodobě provozována, jsem byla nucena ukončit nájemní vztah s původním nájemcem pro progredující (*postupnou, pokračující – pozn. red.*) devastaci jak jeho osoby, tak profesionální úrovně. Samozřejmě s tím, že nenastane diskontinuita funkce lékárny.

Ze dvou vážných zájemců o provoz lékařské činnosti ve stávajícím objektu, lékařského řetězce a (pro zjednodušení, Vaší) nemocnice, byla dána přednost (z mnoha subjektivních či spíše emotivních důvodů) nemocnici. Obě strany podepsaly nájemní smlouvu (jejíž obsah byl formulován nájemcem), která s dostatečným časovým předstihem zaručovala dlouhodobé pokračování lékařské činnosti v obvyklých prostorách. To vše za podmínek, které byly objektivně hodnoceny jako nadstandardní ve směru k nájemci.

Je prokazatelné, že management nemocnice svůj uvažovaný podnikatelský záměr personálně nezvládl a neuspěl ani při atypickém způsobu hledání náhradního řešení. Vytvořil tím jen prostor k uplatnění ekonomických zájmů jiného subjektu. Ten s využitím objektu současné lékárny nepočítá. Následná snaha nájemce o ukončení

smluvního vztahu na dobu určitou, spojená s hledáním právních klíčků ve vlastním textu smlouvy je amorálností, kterou bych u vedení zdravotnického zařízení nečekala. Nezasťírám, že jsem takovým přístupem zklamána, neboť kromě toho, že zhatil jinou možnost, může ve svém důsledku znamenat ztrátu dostupnosti služeb lékárny pro občany Vysokého v tradiční lokalitě.

Proto jsem se rozhodla nabídnout prostřednictvím Vás, zástupců veřejnosti, možnost vstupu „města“ do smluvního vztahu mezi mnou a nemocnicí. Výsledkem by měla být náhrada nájemce (nemocnice) „městem“, zachování všech důležitých ustanovení dosavadní smlouvy včetně výše nájmu, provoz lékárny či výdejny léků v obvyklých prostorách a v neposlední řadě možnost využití bytového fondu domu.

Dovoluji si Vás požádat o projednání mého návrhu na následné schůzi zastupitelstva.

Chci mít neochvějnou jistotu při svém dalším rozhodování, že jsem učinila maximum toho, co je možné, v zájmu občanů města Vysoké nad Jizerou. Tedy tak, jak tomu bylo doposud vždy.

S přátelským pozdravem Vendulka Wagenknechtová

Město vstoupilo do jednání a hledaly se další možnosti v nových prostorách, které má k dispozici. Jedná se o suteřen městského úřadu eventuálně prostory po prodejně Klenot, pro které mluví fakt, že zde lékárna byla provozována v minulosti. Další jednání probíhá s Dr. Dovolilem z Jilemnice. Možné prostory musí schválit hygie-

na, hasiči a další organizace také z Liberce, jejichž vyjádření je nutné k zahájení projektových a stavebních prací. Předpokládaný termín otevření je předběžně červenec 2010. Prozatím funguje v úterý od 8 do 12 hodin a ve čtvrtek od 12 do 15.30 hodin vedle zubařské ordinace **pečovatelská služba** zajišťující provizorní náhradu zřízenou městem, kde si můžete objednat potřebné léky jak na recept tak z běžně dostupného kompletního sortimentu lékárny. Paní pečovatka vám je přistě přiveze.

Zastupitelstvo na zasedání také projednávalo problematiku zabezpečení lékárenského provozu. Přiklání se k řešení prostřednictvím rekonstrukce části sklepních prostorů v č. 227 na radnici.

Jednáním o podmínkách rekonstrukce, úhrady nákladů a výše nájemného je pověřen starosta města.

Lékárenský řetězec, který by byl ochoten provozovat lékárnu ve Vysokém, neakceptuje podmínky nastavené ze strany paní Wagenknechtové.

V jarních měsících letošního roku dostal **Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie** nabídku manželů Wagenknechtových, která představovala možnost otevření lékárny a využití bytových prostor v domě č. p. 54. Nabídka nás zaujala, protože jsme se domnívali, že provoz vlastní lékárny pomůže ústavu nejen optimálním zásobováním léky a zdravotnickým materiálem, ale i ekonomickým přínosem.

Začali jsme práce na otevření lékárny přípravou nové stavební dispozice, protože stará již nevyhovovala součas-

ným právním předpisům v oblasti hygieny a vedení lékárenského provozu. Jednali jsme o otevření lékárny na Krajském úřadě Libereckého kraje v souvislosti s rozšířením registrace a na krajské pobočce VZP pro rozšíření smluvních vztahů. Všechna tato jednání skončila úspěšně.

Jako nepřekonatelný problém se nám ale objevila starost sehnat lékárníka. Přes usilovnou snahu jsme nenašli kvalifikovanou osobu, jež by chtěla pro náš ústav v lékárně pracovat. Proto jsme začali uvažovat o možné spolupráci s jiným subjektem a partnera pro lékárnu ve Vysokém jsme našli. Majitelé domu nabídli však takové ekonomické podmínky, které lékárníci, ochotní ve Vysokém pracovat, nemohli přijmout. Pokračování tradice Lékárny U černého medvěda se tak nejevilo jako deklarovaný zájem majitelů domu.

Lékárna i byt byly po dlouhé době užívání ve stavu, který vyžadoval investici, vyšší než 1,5 mil. Kč. Bez vlastního lékárníka však naše ekonomické výpočty ukazovaly na nemožnou návratnost těchto prostředků a investice do lékárny.

Tím se možnost otevření lékárny opět oddálila. V létě, kdy lékárna byla mimo provoz již několik měsíců, jsme nechtěli tuto situaci dále prodlužovat. I našim zájmem je obnovení provozu lékárny pro občany, proto jsme chtěli nájemní vztah s majiteli domu ukončit, abychom jim dali prostor k navázání vztahu s lékárenskými řetězci. Majitelé domu při prvním jednání náš návrh výpovědi neakceptovali. Naši snahou není hledání právních klíčků,

ale ukončení smluvního vztahu v rámci uzavřené smlouvy.

Nyní si otevření lékárny jako službu veřejného zájmu vzal na starost městský úřad. Věřím, že se mu obnovení lékárenského provozu brzy podaří.

Ing. Marcela Škodová

28. zasedání městského zastupitelstva 26. 10. 2009 za přítomnosti 9 zastupitelů

Program: **pozemky**, zřizovací listiny příspěvkových organizací města, různé, diskuse, usnesení.

Nemocnice – stavební úpravy nad 100.000 Kč se souhlasem zřizovatele, pronájem nemovitostí vždy se souhlasem zřizovatele, příjmy z pronájmu nemovitostí si může organizace ponechat pouze se souhlasem zřizovatele.

Povolení k pořízení majetku z vlastních zdrojů – smažicí pánev v hodnotě do 140.000 Kč.

Souhlas s přijetím darů pro ÚCHR a PCH v celkové hodnotě 64.500 Kč za období 1. 4. až 31. 10.

Nová zřizovací listina pro mateřskou školu schválena. Žádost vedení MŠ o dotaci na dovybavení školní zahrady prostřednictvím MAS Jilemnice (2/3 úhrady) do 150.000 Kč odložena.

Povoleno navýšení kapacity MŠ na počet 54 dětí.

Souhlas s **novelou** zřizovací listiny základní školy.

Žádost nájemníků č. 227, aby poplatek 12.500 Kč za odběrné místo elektřiny za 1 byt uhradilo město.

Bylo navrženo zaplacení nájemníky. Město jim poplatky uhradí formou

zápočtu do nájemného nebo plnou jednorázovou splátkou.

Prohlášení o **kulturním dědictví** – velká a malá loutková opona, celý soubor loutkového divadla včetně příslušenství nacházejícího se v budově divadla Krakonoš – odsouhlaseno.

Dopis tajemníka MěÚ zastupitelstvu města – apel na řešení finanční proble-

Sportovní prapor vysoký dočasným náhradníkem na radnici.

matiky města – využití pozemků, řešení změn v ÚPD...

Souhlas se žádostí pana Pavla Velaгыiho o **pronájem** objektu bývalé márnice v areálu ÚCHR a PCH ve Vysokém.

Ze zápisu tajemníka Ing. P. Štěpánka

Termín příštího zasedání – 14. prosince.

Pro změnu trvale tři čtvrtě na jednu

Komise pro sociální a zdravotní věci Městského úřadu ve Vysokém nad Jizerou

Práce této komise není nijak náročná. Někteří členové komise navštěvují s dárkovými balíčky občany – jubilanty při příležitosti jejich narozenin (až od 80 let věku). Komise má také na starost přidělování bytů v Domě pro seniory ve Vysokém. Při uvolnění některého z bytů komise podle přijatých písemných žádostí vybere žadatele, kterému bude byt přidělen.

V nejčastějších případech je dávána přednost občanům našeho města. Dále poskytujeme pomoc při vyplňování a podávání různých žádostí na úřady a to co se týče sociálních dávek a příspěvků pro osoby se zdravotním postižením a i jejich umístěním např. do domova důchodců. Je nás 8 a scházíme se podle potřeby.

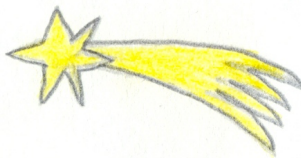

Za komisi Jindra Kellnerová

Čas dušičkový

ZE ŽIVOTA CÍRKVÍ

Církev československá husitská

Vánoce a „krize“

„Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojd'te k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojd'te, kupujte a jezte, pojd'te a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko. Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí?“ (Izajáš 55,1-2)

Poslední dobou často v médiích slyšíme nebo čteme, že letos budou v důsledku hospodářské recese chudší Vánoce. Mnozí lidé jsou bez práce a ostatní, kteří práci mají, se budou ve svém utrácení oproti předchozím letům krotit. Tak zní ekonomická prognóza a obchodníci otevřeně přiznávají, že letošní vánoční obrat bude minimálně o 20% nižší než v loňském roce. Na druhou stranu však dodejme, že ekonomická krize má i pozitivní dopad. Kupříkladu velké obchodní řetězce stáhnou ze svých předvánočních kampaní Santu Klause, coby symbol bohatého kapitalisty, aby zchudlé Čechy neprovokoval a naopak vsadí na tradici českých Vánoc s Betlémem a Ježíškem. Žijeme v globalizovaném světě a proto se nás týká další dobrá zpráva. Z důvodu celosvětového hos-

podářského útlumu se razantně snížila těžba dřeva v amazonském deštném pralese. Plíce naší matičky Země si mohou na chvíli oddechnout (alespoň do doby, než opět chytne dech světová ekonomika).

Proč se o tom tak rozepisují? Nedávno jsme oslavili výročí 20 let od nabytí plné občanské svobody. Velká část naší společnosti však pojala svobodu pouze v její materiální rovině a sice jako nejkratší cestu v dosažení životní úrovně západní Evropy aniž bychom se zároveň kultivovali i morálně. Velmi záhy po revoluci se někam vytratila pravda a láska a na místo toho vznikla nová modla - blahobyt, zkrátka mít se dobře. Měřítkem úspěchu přeměny porevoluční společnosti se stala čísla o HDP, vývozu a dovozu, nezaměstnanosti, inflaci, úrokových sazbách apod. Je paradoxem, že se všude píše o krizi hospodářské, ale mlčí se o krizi mezilidské. Starší generace mi dají za pravdu, jak se za těch dvacet let lidé vzájemně odcizili a to navzdory komunikačním vymoženostem, jako jsou mobily či internet.

Myslím, že ona zprofanovaná krize má jedno nesporné pozitivum. Díky ní máme příležitost si uvědomit, že v tom našem pracování, vydělávání a splácení nesmíme brát sami sebe moc vážně a že jsou kolem nás lidé, kteří nás mají rádi. Třeba naše rodina, přátelé, sousedé a známí. Máme možnost pochopit, že krása a naplnění života nespočívají v tom, jaký mám lukrativní job, zda bydlím na „dobré“ adrese a v jakém jezdím bouráku či žihadle. Častým zdrojem dnešních depresí bývá právě zjištění, že jsem

sice úspěšný a movitý, ale jsem de facto sám mezi věcmi, které mě nemohou mít rády. Není radostnější třeba zametat ulice, ale žít s milovaným člověkem, nebo bydlet sice ve starém paneláku, ale se spokojenou rodinou, či jezdit v letité a rezavé stodvacitce, ale zato v ní vozit vnoučata?

Zřejmě tušíte, co vám chci naznačit. Vánoce nejsou svátkem věcí, které musíme stále dokola rok co rok v obchodech kupovat. Vánoce jsou především svátkem člověka, který je obdarován láskou. A ještě pro úplnost dodejme, že láskou Boží. Bůh nám totiž nedává něco, nýbrž dává nám sám sebe v narozeném dítěti. Proto bychom měli o Vánocích, a nejen o nich, vyměnit neosobní a volně koupitelné něco, za svou osobu, která je zadarmo a dáváme ji z lásky. Možná se ptáte, jak můžu někomu dát sám sebe? Inu, třeba si udělat čas pro druhého, někoho navštívit, koho jsme dlouho neviděli, pozdravit a usmát se na někoho, s kým nemluvíme, odpustit někomu, kdo nám ublížil apod. Hned si řeknete, že to je mnohem těžší, že je vedle toho kupování drahých dáreků hračka. Ano, máte pravdu, ale přesně takto s námi Bůh jedná. Stojí o nás, chce nás navštívit, usmívá se na nás, má na nás čas a vždycky nám odpouští. A právě proto se Kristus narodil, aby jinak chudý člověk byl bohatý spásou a láskou od Boha.

Pokud letos pojmem Vánoce v duchu krize poněkud úsporněji, vůbec to nevadí, buďme o to štedřejší svou láskou k těm, kteří (ne)budou s námi u vánočního stromku.

Jaroslav Krivánek

Pořad bohoslužeb o Vánocích – Sbor Dr. K. Farského

24.12. 2009	čtvrtek	24:00	Půlnoční bohoslužba
26.12. 2009	sobota	10:00	Štěpánská bohoslužba
27.12. 2009	neděle	10:00	Svátek Boží rodiny
31.12. 2009	čtvrtek	15:00	Silvestr, poděkování za starý rok
1.1. 2010	pátek	15:00	Ekumenická pobožnost v kostele sv. Kateřiny
3.1. 2010	neděle	10:00	Bohoslužba s požehnáním a vysláním Tří králů

Varhanní koncert v kostele sv. Kateřiny 26. prosince od 16.00 hodin. Zahraje Jana Havlíčková. Vstup dobrovolný.

ŠKOLNÍ OKÉNKO

ZŠ

Zrcadlo výživy

je projekt společnosti Venkovský prostor o.p.s., jehož cílem je zlepšení zdravotního stavu žáků Libereckého kraje, zefektivnění výchovy ke zdraví a zdravému životnímu stylu. Hlavní aktivitou projektu je příprava projektových dnů ve školách na téma zdravé výživy. Naše základní škola se zapojila do tohoto projektu.

Těžištěm projektových dnů, které jsme nazvali *Týden zdravé výživy*, byl čtvrtek a pátek 3. a 4. září 2009. Po oba dny probíhala ve škole netradiční výuka. Od pondělí do čtvrtka 10. září se již vyučovalo ve třídách podle rozvrhu, ale hodiny byly zaměřené na zdravou výživu a na dokončování projektu.

Čtvrtek 3. září

Žáci 1. stupně po hodinovém úvodu a seznámením se s projektem odjeli autobusem do Pasek nad Jizerou, kde se rozdělili na skupiny a postupně vystřídali *prohlídku ekologické ovčí farmy* (s odbornou přednáškou) a *místní muzeum*, kde se dověděli o stravování lidí v minulosti a dnes, o místních zvláštностech, o tom, co se u nás pěstuje a podobně. Žáci 2. stupně se rozdělili na pět skupin, třídy se změnilly na jednotlivá stanoviště, kde vyučující měli připravený program, žáci během dne vystřídali všechna stanoviště a plnili připravené úkoly z oblasti přípravy pokrmů, přírodopisu, jazyků, zeměpisu a matematiky a hovořili o významu a nutnosti pitného režimu.

Pátek 4. září

Došlo k výměně, žáci 2. stupně odjeli do Pasek nad Jizerou (někteří šli v rámci zdravého pohybu pěšky), kde byl stejný program jako ve čtvrtek, a

pak se všichni pěšky vrátili do školy. Děti z prvního stupně pracovaly ve třídách a ve cvičné kuchyni pod vedením třídních učitelek.

Čtvrtek 10. září

Hned ráno čekalo děti před školou překvapení. Přijela hlídka Rama – zdravá svačina. Byla to neohlášená akce (zúčastnili jsme se jí již vloni) a krásně doplnila náš školní projekt.

Tento poslední projektový den jsme vyhlásili jako Den zdravého mlsání. V prodejně zdravé výživy v Semilech nám připravili pro každého žáka balíček se zdravými dobrotami. Všechny balíčky nebyly úplně stejné, takže děti měly možnost si je vzájemně prohlédnout a získaly tak větší přehled. Současně jsme malým dotazníčkem ověřovali, co děti nejraději mlsají, jestli kupují i zdravé mlsání a co jim z balíčku nejvíc chutnalo.

Jednotlivé činnosti, výstupy

1. Prohlídka ovčí farmy a muzea
2. Příprava zdravých pokrmů – zeleninové a ovocné saláty, šlehaný tvaroh s ovocem, děti samy si připravovaly svačinku na cestu, švédský stůl ze zdravé výživy, obložené chlebičky z celozrnného pečiva, které děti ozdobily a srovnaly do tvaru hada, obložené talířky, které byly i výtvarně zpracované
3. Práce na: www.hravezijzdrave.cz, www.zdrava5.cz
4. Zeměpis – byly zadány různé potraviny, žáci vyhledávali, pro který stát jsou typické, co je v nich zdravého a podobně, nakonec obrázky připevnili na velkou mapu
5. Jazyky – pojmenovávání potravin, hádanky podle popisu, třídění na zdra-

vé a nezdravé, křížovky
6. Matematika – slovní úlohy, počítání obsahu vápníku v potravinách
7. Přírodopis, chemie – vitamíny, minerální

látky v potravinách – vyhledávání informací, soutěž

8. Výtvarná výchova, pracovní činnosti – malování plakátů, portrét z ovoce podle G. Arcimbolda, koláže – např. „semafor“ – zdravé, nezdravé, na rozhraní

9. Sestavování pyramidy zdravé výživy

10. Třídění ovoce do košíčku a zeleniny do bedničky (1. tř.)

11. Žáci 7. třídy vymysleli anketu, kterou ve dvojicích zadali ve všech třídách a vyhodnotili

12. Hodnocení stravování ve školní jídelně

13. Výzdoba školy a tříd – nástěnky, plakáty na chodbách

14. Skládání básniček o ovoci a zelenině

Příprava i vlastní realizace projektu byla pro učitele náročná. Odměnou jim bylo nadšení žáků, kteří se zapojili s chutí do práce. Věřím, že děti získané zkušenosti využijí.

Mgr. D. Nýdrlová

Děti soutěžily o kupóny za snědený zdravý oběd v úterky a čtvrtky na přelomu října a listopadu. Vylósování pak

v pátek 13. 11. dostali ceny, ti, na které se nedostalo, si mohli vybrat drobné ceny útěchy.

Podle informací dětí. Mimochodem obědy v rámci zdravé výživy vůbec nebyly špatné.

I. Ř.

Myslivci

Podzimní hon na drobnou zvěř

První listopadová sobota letošního roku byla pro naše myslivecké sdružení Kalifornie Vysoké nad Jizerou příležitostí zhodnotit výsledek celoroční péče o drobnou zvěř v pronajaté honitbě Kalifornie. Na tento den, 7. listopadu 2009, byl naplánován tradiční hon na zajíce a bažanty.

V duchu bohatých mysliveckých tradic přivítal předseda MS Kalifornie lovec a vůdce lovecky upotřebitelných psů pro lov drobné zvěře, a to z řad domácích i pozvaných hostů. K vyhánění zvěře z jejího úkrytu bylo pozváno několik honců. Všichni účastníci honu byli seznámeni vedoucím honu jednak s obecnými zásadami bezpečnosti při zacházení s loveckou zbraní, tak i s naplánovaným průběhem honu v jednotlivých lečích. Těchto lečí bylo celkem osm. S mysliveckým pozdravem „Lovu zdar!“ byl zahájen samotný lov.

Patron myslivců, sv. Hubert, nám přál vcelku dobrým počasím, méně už se dařilo při samotném lovu. Při ukončení honu bylo na tzv. „výřadu“ celkem

šest bažantů – kohoutů, jeden zajíc a jedna liška. Při vzdání pocty ulovené zvěři jsme bohužel museli konstatovat, že úbytek drobné zvěře se všemi svými příčinami stále trvá a že i nadále bude potřeba jejímu chovu věnovat zvýšenou pozornost.

Na samotný závěr honu byla uspořádána „Poslední leč“, kde všichni účastníci zhodnotili své zážitky a dojmy. Pro lovce i veřejnost byla připravena myslivecká kuchyně, podle ohlasů velmi lahodná. Někteří drobná pochybení přítomných lovců a honců byla oceněna při „Mysliveckém soudu“. Byl vyhlášen a dekorován král honu, kterým se stal přítel Martin Patočka ze Sklenařic. Vše vyvrcholilo vylosováním tomboly, kde byly mimo zvěřiny další velmi hodnotné ceny.

Letošní hon na zajíce a bažanty byl dobrou příležitostí prezentovat myslivost a její tradice před širokou veřejností a zejména možnostmi pro setkání kamarádů a přátel myslivosti.

Za MS Kalifornie

Bc. Jiří Poláček, hospodář sdružení

Myslivecké sdružení Šachty

pořádalo dne 14. 11. 2009 poslední leč. Sešlo se v sokolovně ve Sklenařicích, kde posnídalo výbornou držkovou od přítele Martina Patočky. V 8.30 hodin se šlo na nástup v počtu 24 střelců a 23 honců před sokolovnu, kde si řekli důležité informace a poté začal hon. Měl 7 lečí. Chodilo se od pasecké silnice až po Blansko, výřad se konal u Práškovy skály, kde se zjistil stav ulovené zvěře. Byli to 3 zajíci a 1 bažant. Pak zazněla salva na počest zesnulému příteli Františku Janů.

všem, kteří se podíleli na přípravě této akce.
Lovu zdar.

*Za sdružení
Petra Patočková*

Nístějka

Občanské sdružení hradu Nístějky a Nístějka – sdružení pro záchranu hradu si vás dovolují pozvat na premiéru nového filmu Dočista očis-

ta od peleše lotrovské, která se uskuteční dne **30. prosince od 19 hodin** na velkém sále sokolovny ve Třiči.

Ondřej Hájek

Výjezdy hasičů

- 3. 10. Rokytnice nad Jizerou – požár, Rejdice – úklid ropné skvrny po havárii.
- 16. 10. Stará Ves – popadané stromy v důsledku námrazy.
- 25. 10. Vysoké nad Jizerou – prověřovací cvičení jednotky.

Velitelé a strojníci se zúčastnili cyklického školení 30. 10. v Jilemnici.

25. 11. školení „nosičů“ dýchací techniky v Jablonci nad Jizerou.

Jednotce byla přidělena účelová dotace na nákup zásahových bot a protipožárních kukel v hodnotě 28.000 Kč.

*Informoval
Robert Nesvadba*

Okénko z ústavu

Současná medicína jde dopředu mílovými kroky. V Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie se proto snažíme, aby nové poznatky nešly mimo nás, ale abychom o nich věděli, dokázali je využít a případně nové zkušenosti i předat dále. O vzdělávání v aktivní i pasivní formě je náš dnešní příspěvek.

3. konferenční odpoledne zdravotních sester

Dne 15. 10. 2009 jsme pořádali v pořadí již 3. Konferenční odpoledne zdravotních sester, tentokrát zaměřené na téma „Transplantace“. Program pro nás připravily sestřičky a koordinátorky z Transplantačního centra Fakultní nemocnice v Praze – Motole pod vedením primáře MUDr. Jaroslava Špaťenky, CSc.

Dozvěděli jsme se mnoho poznatků o transplantacích orgánů, legislativě i o vysokém stupni, který Česká republika zaujímá na mezinárodním žebříčku tohoto oboru. Téma bylo natolik zajímavé, že vedle sester program se zájmem sledovali i lékaři. Zdárné výsledky transplantací jsou v Motole dosahovány, protože je zde dokonale zvládnuta souhra všech koordinátorů, kteří musí zajistit a připravit příjemce, dárce a všechny podmínky k operaci. Hlavní roli zde hraje čas.

Zajímavé jsou i otázky legislativní. Víte například, že existuje registr „odmítačů“ a neexistuje registr dárců? Dle našich právních předpisů je každý

občan potencionální dárce. Pokud si však někdo nepřeje, aby jeho orgány nebo orgány jeho příbuzných byly darovány, musí se přihlásit do „registru odmítačů“. Ovšem heslo transplantologů zní „neberte si své orgány do nebe“.

Akce se uskutečnila v termínu národní divadelní přehlídky, proto jsme nemohli využít velký sál divadla Krakonoš a konferenci jsme uspořádali v penzionu Aktiv. Děkujeme i touto cestou panu Ludlovi za vstřícnost, dobré služby a bezproblémový průběh celé akce.

Věříme, že podobný seminář za několik let znovu zopakujeme. Vždyť i tento obor jde neustále vpřed a zachraňuje spoustu životů; možná někdy i váš nebo vašich blízkých.

X. sjezd České společnosti chirurgie ruky

Letošní, v pořadí již X. sjezd Společnosti chirurgie ruky s mezinárodní účastí, se konal ve dnech 22. – 23. října 2009 v Olomouci. Jedná se vždy o vrcholnou akci společnosti a našeho oboru, proto se na něj zaměřili i zdravotníci vysokého ústavu. Účastnilo se ho sedm lékařů, dvě rehabilitační pracovnice a dvě zdravotní sestry. náš kolektiv přednesl čtvrtinu všech přednášek. U našich prezentací však není důležitý počet, ale kvalita přenášení poznatků a nových postupů z našeho pracoviště.

Hlavním tématem celého sjezdu byla rhisarthrosa, tj. arthrosa v oblasti mezi první záprstní a zápěstní kostí palce. Lékaři našeho ústavu, jako první v České republice, využívají k léčbě

tohoto onemocnění speciální interpoziční biodegradabilní náhradu, která nahrazuje odstraněnou a arthrosou poškozenou první zápěstní kost – kost mnohohrannou. Od února 2008 jsme touto technikou ošetřili již přes 130 pacientů. Na toto téma zazněla obšírná přednáška (Dr. Hellmuth) a proběhla panelová diskuze (Dr. Kebrle, Dr. Hellmuth).

Velkou pozornost vzbudily rovněž naše přednášky týkající se rehabilitace po šlachových poraněních ohybačů (Dr. Parkánová) a natahovačů (Dr. Hellmuth) v oblasti ruky. Obě přednášky budou upraveny a následně zařazeny do vznikající celostátní publikace o chirurgii ruky.

Sestry využili pro své přednášky také praxi z našich operačních sálů a oddělení, přednášely o transplantaci kostních štěpů (I. Mandryková) a o péči o pacienta po autotransplantaci (L. Hnyková). Rehabilitační pracovnice pomáhaly předvádět užité motorové dlahy při cvičení pacientů.

Pozornost ostatních účastníků nás těšila a přivede k chirurgii ruky určitě nové zájemce o obor.

Učíme se ve světě

Lékaři našeho ústavu využili dvou možností, jak nabýt nových zkušeností na světových pracovištích. Nejprve MUDr. Radek Kebrle odletěl v říjnu do Hong Kongu v Číně, kde se zúčastnil v univerzitní nemocnici stáže, zaměřené na artroskopicky asistované operace zápěstí.

Na začátku listopadu se pak MUDr. Hellmuth a MUDr. Kebrle vypravili do Basileje ve Švýcarsku, kde absol-

vovali kurz „Akutní a chronické léze (anatomické poškození) v oblasti ruky a zápěstí“. Akci pořádala „IBRA – mezinárodní asociace pro výzkum skeletu“ jako vědecké sympozium a zároveň workshop. Dr. Kebrle přednesl přednášku „Poranění v oblasti skloubení mezi zápěstními a zápěstními kostmi“. Oba lékaři se účastnili panelové diskuze s osmi předními odborníky na tuto problematiku z celého světa. Všechny získané teoretické zkušenosti si poté mohli prakticky vyzkoušet na pitevne univerzitního anatomického institutu.

Zahraniční cesty jsou hrazeny z nákladů firem, které nám prodávají zdravotnické prostředky, nebo z darů.

Soutěž „O nej sestřičku“

Sobotní večer 21. listopadu se nesl v náhodském Beránku ve znamení bílých plášťů, zdravotnických pomůcek a především usměvavých tváří dívek a dam. Konal se tu první ročník soutěže s názvem "BATIST Nej sestřička".

Z osmdesáti tisíc zdravotních sester, pracujících v České republice ve zdravotnictví, bylo celkem přihlášeno 312 sestřiček z různých nemocnic. Dokonce se přihlásil jeden zdravotní bratr. Ze všech přihlášek bylo vybráno deset zdravotních sestřiček, které se utkaly v závěrečném finále. Mezi deset finalistek byla nominována sestra Halka Ruščáková z našeho ústavu, proto jsme ji jeli povzbudit a celé finále jsme pečlivě sledovali.

Zdravotní sestřičky se mezi sebou utkaly v disciplínách jako je představení, otázka od poroty, módní přehlídka sesterských uniforem či úkol z

ošetřovatelství. V porotě zasedali prof. Pavel Pafko, prezidentka Asociace českých sester Bc. Anna Skalická, bývalá sestřička Uršula Kluková, doktor z Ordinance v růžové zahradě Pepa Pejchal, Eva Čížková, Katka Kristelová, 2. Česká Vicemiss Zina Šťovíčková a další osobnosti.

Slavnostní večer moderoval Zdeněk Podhůrský. Během večera vystoupili Michaela Dolinová, Lívie Kuchařová, Vlasta Horváth, Ali Amiri, Marcela Holanová, Marcela Březinová a další.

Všech deset finalistek stálo před tak početným publikem, jakým bylo zaplněné Městské divadlo Dr. Josefa Čížka v Náchodě, poprvé v životě. Většina sestřiček se tedy potýkala s trémou. Ta se však v průběhu soutěžního večera postupně vytrácela. Naše favoritka si vedla velice dobře a náš ústav vzorně reprezentovala.

"Hlavním cílem soutěže je poukázat na nelehkou práci zdravotních sestřiček, která je velmi náročná a málo doceněna," je přesvědčen organizátor David Novotný. "Myslím, že holky vytvořily skvělou partu, dobře se bavily a soutěž jako takovou si perfektně užily", míní Novotný.

V průběhu večera byla pořádána charitativní sbírka a výtěžek z celé akce bude věnován pro Hospic Anežky České v Červeném Kostelci a pro dětskou onkologii do FN v Motole.

Celkový výtěžek činil 60 tis. korun.

Na závěr pozvánka

Pracovníci našeho ústavu léčí nejenom fyzickou bolest a trápení, ale rádi připravují pro své přátele, známé a pacienty i akce, které pohladí po duši. Proto bychom s Vámi rádi prožili adventní chvíle a těšení se na Vánoce a srdečně Vás zveme na tradiční **adventní koncert**, který se koná v sobotu 19. 12. 2009 v 18.00 hodin v kostele sv. Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou.

Vystoupí: Vokálně instrumentální soubor SATORI z Poniklé.

Přijďte si s námi poslechnout milou hudbu, zazpívat koledy, ochutnat punč a vánoční cukroví.

Těšíme se na chvíle strávené s Vámi v kouzelné předvánoční atmosféře a pohodě.

*Ing. Marcela Škodová
s použitím materiálů
Bc. Martiny Zelenkové*

ZPRÁVY Z MUZEA

Vlastivědné muzeum bylo celý listopad kromě víkendů uzavřeno z personálních důvodů.

Od muzejní pokladny

Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí nabízí u pokladny ze svého zboží v letošním adventu zájemcům o koupi různé knihy (sborník „Čtení o Krakonošovi“; sborník „Divadlu vysokému na mnoho mil rovno nebylo“; dotisk knihy a CD Slávky Hubačkové a Alexandra Gregara „Kale i kyselo aneb do sejkor jako když střílí teatrum mundi Slávky Hubačkové“; Amálie Kutinové a Marie Kubátové „Krakonošův rok“; Antonína Pochopa „Pirvan aneb Pohádky a povídky o Krakonošovi“; Václava Lukáše „Vysoké nad Jizerou. Pohledy do minulosti daleké i nedávné“ i jiné); dále loutky zobrazující Krakonoše; rovněž rozličné druhy pohledů, včetně vánočních pohledů od malíře Jiřího Škopka; klíčenky a plakety s vysokým znakem a dalšími motivy; turistické známky Vysokého nad Jizerou, Nístějky i Navarova a především vstupenky do muzejní expozice.

mlj

Putovní výstava Židovské památky Čech ve fotografii Mgr. Pavla Jakubce a Mgr. Blanky Rozkošné bude otevřena v přízemí muzea u betléma od 13. 12. 2009 do 31. 3. 2010.

Z KULTURY

Divadelní kukátko

Krakonoš pomáhal

Divadelní spolek Krakonoš zahájil prázdniny dne 4. července 2009 akcí pro rodiny s dětmi „Pohádkový park“. Ten den se přehnaly naší republikou bouře a přívalové deště. Nás měl Krakonoš rád, jakoby zázrakem se počasí včas umoudřilo a pohádkové bytosti mohly děti téměř na všech disciplínách přivítat. Vše se jen přesunulo z parku před divadelní budovy.

Přívalové deště byly opravu silné, způsobily škody i v našich přilehlých obcích. Na některých místech však byly postiženy celé vesnice. Proto jsme se rozhodli věnovat celý výtěžek „Pohádkového parku“ obecně prospěšné společnosti „Člověk v tísni“ na sbírku „Povodně 2009“. Chtěli bychom Vám proto i touto cestou poděkovat, protože navzdory počasí byl výtěžek v letošním roce velice pěkný.

Povodně z června a července 2009 byly třetí nejtragičtější v novodobé historii České republiky. Zasáhly osm krajů, nejhůře postiženo bylo Novojičínsko, Jesenicko, Prachaticko, Strakonicko a Děčínsko. Zápaly si vyžádaly patnáct obětí, několik tisíc lidí muselo opustit své domovy. Zápaly vyvolaly mezi českou veřejností obrovskou vlnu solidarity. Díky této podpoře může organizace na přímou pomoc obětem záplavy využít téměř 69 milionů korun. Velká většina prostředků, které se shromáždili na sbír-

ce, je určena konkrétním rodinám. Systém je nastaven tak, aby pomoc nebyla náhradou za škodu, tedy ZA NĚCO, ALE NA NĚCO, tedy na řešení, resp. konkrétní kroky, které si lidi navrhnou sami. Pomoc samozřejmě směřuje především k těm, kteří mají nejmenší možnost či schopnost si pomoci sami. Menší část prostředků směřuje na objekty veřejného zájmu, jako jsou postižené školy, vodní zdroje, výstavbu obecního bydlení a další společnou infrastrukturu. Navzdory počasí byl výtěžek v letošním roce velice pěkný a na sbírku „Povodně 2009“ jsme mohli zaslat 11.095 Kč. Touto cestou Vám všem děkujeme, protože jste spolu s Divadelním spolkem Krakonoš přispěli dobré věci.

Do divadla Vás zve Kašpárek

Kašpárkova družina (Loutková scéna Divadla Krakonoš) připravuje nové loutkové představení **Konec čarodějnic**.

Hru pro Kašpárka, čarodějnici, čerty, princeznu, Honzu a další naše tradiční loutky napsal principál Jan Hejral st. Přijďte se na nás dřevěné kamarády podívat odpoledne 4. 12., 28. 12. a 29. 12. 2009 v 17.00 hodin.

Srdečně zve Kašpárek a jeho kamarádi!

Krakonoš vánoční

Blíží se Vánoce, s nimiž bývá v Divadelním spolku Krakonoš spojena premiéra divadelní hry. Stejně tomu je i letos, kdy se můžete těšit na hru Miroslava Horníčka **Dva muži v šachu**.

Režisér Jiří Pošepný si vybral úsměv-

nou zápletku lehké až rozverně divadelní „konverzačky“, protože se mu líbila úprava textu od pana Vladimíra Dědka, který byl velice zkušeným režisérem a přítelem vysockého divadla. Na premiéru Vás zveme v tradičních vánočních termínech:

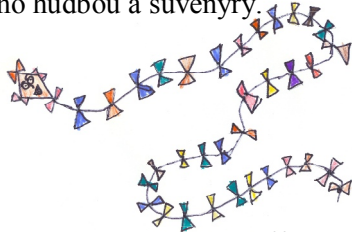
přijďte pobejt 25. 12. 2009 v 19.30 hodin a 26. 12. 2009 v 16.00 hodin.

Krakonoš připomíná tradice

Rádi bychom si s Vámi připomněli krásu malebného, nenávratně mizícího krkonošského nářečí a humor i moudrost místních horalů. Srdečně vás proto zveme na dramatizaci lidových vyprávění **Poudačky zpod Kokerháče**. V režii Jiřího Aubrise vystoupí Montalban – volné ochotnické umělecké sdružení z Jilemnice. Dne **30. 1. 2010 v 18.00 hodin** na malém sále divadla Krakonoš.

*Informace z divadla připravila
Ing. Marcela Škodová*

Cestopisná přednáška s 300 diapozi-ty 26. 11. na malém sále v Krakonoši s PaedDr. L. Turkem tentokrát zavedla přítomné na Karibské ostrovy. Dopl-něno hudbou a suvenýry.

Novinky v knihovně

Pro děti

J. Flanagan: Hraničářův učeň, I. Mac-
ků: Teen Pop, D. Shan: Pán stínů, Vel-
ká kniha neobyčejných zvířat, J. Rob-

sonová: Lila Black, K. McCombie: Moje trhlá rodinka, T. Becker: Krev života, M. P. Osbornová: Dobrodružství mezi dinosaury, P. Jackson: Zloděj blesku

Komiksy

W. Shakespeare: Richard III., Lucky Luke – Kaňon Apačů, Goscinny – Uderzo: Asterix (Růže a meč, Nebe mu padá na hlavu)

Ostatní

T. Zmeškal: Milostný dopis klínovým písmem, S. Larsson: Milénium, S. Berry: Rasputinovo proroctví, J. Vaněček: Běžecké závody (humor), H. Murakami: Sputnik, má láska, Němec – Herz: T. M. A., J. Zvelebil: Na vandru s Reflexem III., P. Hůlová: Stanice tajga, J. Dědeček: Snídaně se psem W. Smith: Zlatá liška, J. Šmíd: Obrázky z Burgundska, Horecká – Horecký: Saláty mnoha chutí, Z. Hurt: Češi a Slováci v RAF, L. Bremnessová: Bylinář

DVD

Kdopak by se vlka bál, Rachel se vdává, Dvojí hra, Andělé a démoni, X – Men Origins, Milionář z chatrče, Koží příběh

"Obecní" Hájkův kozel ve Trčici je v tomto období vždy připraven

Ohlédnutí za přehlídkou

Jubilejní čtyřicátou přehlídku divadel „napadl“ přívál sněhu, břečka v ulicích a chlad. K lítosti turistiky lačných návštěvníků, ale k radosti hospodských. Také obchody se zimním oblečením a obuví si přišly na své díky těm, které zima zaskočila. Při vítání se někdy přítomní ocitli v chumelenici, někteří se báli přijet, jiní zas raději

odjeli dřív, neboť Nova zase přeháněla. Jinak se ale vesele, a to doslova, hrálo. Zájem o vstupenky byl více než obvykle velký a tak nějaká prázdná místa se objevila pouze dvakrát odpoledne. Úspěch nakonec sklídl i Martin Písařík. Jen monology, které jsou vždy zajímavé, nepřitahují moc zájemců. Mezi komedii diváky emocionálně zasáhla Romance pro křídlovku. Vol-

kové za roli Stely v Babičce v trenkách, za role v Muži sedmi sester (Škvor) a dědečka v Romanci pro křídlovku, za dvě mužské role v Nájemnících pana Swana (Terezín). Boleradice získaly ceny za hudební úpravu a složku Cikánského Barona – cimbálová muzika Primáš. E. Andělová si odvezla cenu za režii Nájemníků a Klapý s Romancí za scénu a dramaturgickou volbu inscenace. Nejúspěšnějším souborem se stala **Doveda**

né odpoledne využili „Krakonošáci“ k vzájemnému pobavení.

Na návrh odborné poroty byla udělena **čestná uznání** herečkám za ženské role v inscenacích Cikánský baron z Boleradic (1), Muž sedmi sester z Chvaletic (3), a Manželství na druhou z Horšovského Týna (1 – Haně Žákové). Za mužskou roli čestné uznání obdržel za Babičku v trenkách ořečovský J. Lorenc, V. Veselý ze Sloupnice (Alelujá, dobří lidé) a V. Šťastný za Romanci pro křídlovku (Klapý).

Porota udělila také čestné uznání za choreografii v inscenaci hry Alelujá, dobří lidé.

Vysocký soubor (Limonádový Joe) si odnesl tato čestná uznání: Josef Hejral za sólový hudebně pěvecký výkon, Petra Kodejšková – Doubalíková za roli Winnifred a Lucie Preisslerová za Tornádo Lou.

Dále byly uděleny **ceny**: **Adamu Bartoňovi** za roli Limonádového Joea, Ant. Korábovi za Kolomana v Cikánském baronovi, za dvě mužské role v Alelujá, dobří lidé, H. Peš-

Sloupnice s muzikálem Alelujá, dobří lidé. Získal cenu za hudební nastudování i inscenaci a režisérka Markéta Světlíková zvláštní uznání poroty. Inscenace v jejich provedení byla odbornou porotou doporučena do programu Jiráskova Hronova 2010.

I.Ř.

VÍTE, ŽE...

Hotel **Morava** – podle vyjádření pana Jiřího Duška – bude po letní přestávce, kdy se v ubytovací části prováděla výměna oken a rekonstrukce rozvodu vody, otevřen na zimní sezónu.

⌞

Krkonošské **cyklobusy** najely v létě 72672 km, zastavily na 138 zastávkách ve 41 obcích regionu. Přepraveno bylo téměř 40000 pasažérů a více než 4500 jízdních kol.

⌞

Do Krkonoš se podle stop a ulovené srny vrátil **rys**. Zatím není jisté, zda jde o jedince migrujícího nebo hledajícího nové teritorium.

⌞

V době vypnuté elektřiny v úterý 21. října před polednem někdo **zcizil** na náměstí silničářům dvě motorové **pily** a v klidu s nimi odkráčel buď na Třích nebo ke kostelu.

⌞

Už druhý podzimní **sníh** ve Vysokém padal 3. listopadu, zatímco na 30. října přes noc přišel **mráz**.

Nedlouho předtím kolem 28. října se ve Vysokém houfně houfovali k odleto do teplých krajín **špačci**.

⌞

Ve tříčské sokolovně proběhl 7. listopadu další **Návrat Keltů** za účasti dvou kapel.

⌞

Mladý Petr **Srna**, který studuje v Praze herectví, je oficiálním **maskotem** prvoligového fotbalového mužstva Bohemians Praha. Říká se, že je to nejlepší klokan za poslední dva roky.

Návštěva U Albíny.

Majitele pana Josefa Kučeru zv. Káca jsem bez domluvení vyrušila v pilné práci v přízemí zadního traktu známého vysockého objektu. Buduje tady novou kuchyň, která má sloužit hostům penzionu, ale v budoucnu je možné, že se tu bude vařit víc. Trochu se ošíval, ale vzápětí svolil, že mě provede a poskytne mi několik vět. Z vděčnosti jsem mu šlápla na čerstvě přilo-

ženou dlaždici a málem jsem na ní odjela. Prohlídku jsme začali dole v novější části hostince, chcete-li nekuřáckém salónku, působícím až nečekaně příjemně a hezky. Měla by to být hlavně jídelna s kapacitou 20 míst. Přestože ubytování v prvním a druhém patře provozuje Albína už dva roky,

chodby a schodiště s kobercem a dřevěným zábradlím vypadají nově a skvěle. Pěkná jsou tady zevnitř vikýřová okýnka stejně jako na sedmi pokojích sice nevelkých, ale o to útulnějších, vkusně vybavených, po dvou až pěti lůžkách. Na každém pokoji je jiná koupelna s WC, umyvadlem a sprchou. Úžasné. Všude čisto a pořádek.

V takovém penzionu bych se neváhala ubytovat. Bezvadné je, že v případě výpadku proudu má Albína centrálu v podobě benzinového agregátu, který zajistí teplo, teplou vodu i světlo, byť trochu omezené. Penzion funguje dál. Nehrozí pak svícení na pokojích svíčkou a ohrožení požárem. Zájemci mohou přijet po celý rok, často penzion využívají návštěvníci nemocnice, účastníci Krakonošova divadelního podzimu nebo školení. Nejvytíženější je samozřejmě zimní sezóna. Při cestě dolů do lokálu o 40 místech jsme se zastavili u další rarity. Vyhřívaného botníku pro hosty. V lokále renovovaném před čtyřmi lety zaujme strop i příjemné prostředí. Na výčepu se vyjímá moc pěkný „harcubák“ (Krakonoš ještě od pana Harcuby ze Sklenářic). Pro připomenutí – k dispozici je kulečník, šipky a oddělený herní automat. „Šipkaři“ zde mají vystavené i

získané trofeje, neboť hospoda měla i dvě mužstva. Většinou tedy sestavená z přespolečných hráčů. Kromě místních štamgastů se návštěvníci rekrutují z řad „lufláků“ a jiných hostů. Jezdí sem třeba dvakrát do roka i muzikanti z Prahy a chodí si posedět i zahrát k Albíně. Pro nezasvěcené uvádím nabízený sortiment pivnice. Pivo Kozel a Gambrinus desítka, Krušovice jedenáctka a při výjimečných akcích i dvanáctka Plzeň. K zakousnutí si můžete vybrat z nakládaného hermelínu, jemných párků, teplé sekané, tlačanky s cibulí, utopenců a když vám po deseti pivech vyhládne namažou vám zdarma chleba sádlem. V celé Albíně mají i přijatelné ceny. V podniku kromě majitele pracuje už jen paní Zdena Macháčková. A Pepa sám dělá skoro všechny řemeslnické práce. Co mu ještě chybí? Parkoviště u „baráku“, nezbytné pro větší šanci, že automobilisté zastaví u hospody a penzionu a

zůstanou. A na jaře se snad začne s omítkou. Nejdřív musí být hotové vnitřní práce. Že je Pepík pořádně zapražený jistě nikdo nepochybuje. A já toho zase vím víc a

přeju mu, aby mu všechno klapalo a dařilo se. A děkuju.

Ivana Řehořová

Z HISTORIE

Městská kronika

Rok 1934 - část 5.

Dokončení sjezdu rodáků

Před polednem, kdy se začalo nebe rozjasňovat, byl na náměstí před radnicí zahájen tábor lidu. Pěvecký sbor Vlastimila zapěl za řízení sbormistra J. Ďoubalíka Věno, načež starosta J. E. Nečásek v zahajovacím projevu pravil, že „vysočtí horalé jsou neústupní v otázkách národních a náš rodák Dr. Karel Kramář jest toho nejlepším dokladem“. Vzpomněl i požáru města před sto lety.

Prof. Josef Zeman, slavnostní řečník, zdůraznil, že horáci zachovali národu největší poklad, rodnou mluvu. Promluvil s úctou o významných, známých i neznámých rodácích, i o hostech, kteří se sem rádi vracejí, a o lásce lidu k své rodné hroudě a jeho duši, o kraji. „Vysočtí stáli vždy v popředí bojů za naše národní práva. A proto také zůstanou povždy nejoddanějšími obhájci naší samostatnosti – připraveni v každém okamžiku postavit se v první řady proti každému nepříteli.“ Zdravici pronesl p. rada Dr.

Vatzenauer, zástupce okres. hejtmána v Jilemnici a starosta Lomnice nad Popelkou poslanec V. Vávra. Zdůraznil, „že byl to právě lomnický živnostník, mistr kominický, který s hasiči a jinými občany lomnickými přispěchali ku pomoci požárem ohroženému obyvatelstvu vysockému a v zápase se zhoubným živlem konal právě divy udatenství“.

Redaktor Národ. listů p. Jošt pozdravil naše město a přítomné jménem Prahy a primátora Dr. Baxy.

K slavnosti došlo i několik desítek písemných i telegrafických zdravic. Jako protektor zaslal dopis s jaderným obsahem i poslanec Dr. Karel Kramář. Byl poslán ještě pozdravný telegram prezidentu Masarykovi. Zakončení státní hymnou.

Po poledni opět řazení stejného průvodu jako ráno u sokolovny, tentokrát u městské vodárny, s řadou praporů, včetně cyklistů, sboru továrních hasičů firmy Herzfeld a Fischel z Hradska, třicetileté vysocké hudby a 2000 účastníků slavnosti z místa i širokého okolí. Průvod po druhé hodině prošel náměstím, kde zahrnul k vile Dr. Kramáře, v jehož zahradě pozdravil nemocného velikého rodáka. Na zahradní terase se zastavil a hudba zahrála Hej Slované. U okna se objevil usměvavý Dr. Kramář a účastníci ho nadšeně zdraví. Přes zákaz lékaře se odhodlal ke krátkému projevu. Vlastimila zapěla Sláva tobě vlasti synu. Neustálé provolávání slávy a zduchu nebralo konce.

V půl třetí průvod dospěl do městských sadů, kde byla uspořádána lidová veselice s koncertem hudebního

sboru města za řízení kapelníka Milo-slava Vodsedálka. Odpoledne se ukázalo i sluníčko, bohužel bylo chladno a menší vítr. Přesto účastníci setrvali na slavnosti do pozdních večerních hodin.

Večer se konalo divadelní představení v budově Krakonoše. Pěvecko divadelní Jednota vybrala jednu ze svých nejoblíbenějších her, Jiráskovu Lucernu, a znovu potvrdila, že je hodna své téměř 150leté tradice. Divadlo bylo úplně vyprodáno. Ani v pondělí se počasí neumoudřilo, až o páté hodině se ukázalo sluníčko. Tím odpadl připravený výlet s koncertem ke koupališti. Pohotové studentstvo připravilo sejkorový večírek do sokolovny, kterým byly v příjemné zábavě sjezdové dny ukončeny. Je jen litovat, že příroda nám nepřála. Návštěva slavnosti a příjmy by byly mnohem větší. Celkový finanční výsledek byl uspokojivý, ale z nákladu 1000 kusů vydaných brožurek „Kde se bělí Krkonoše“ se prodalo pouze 680.

Užší výbor k uspořádání slavnosti rodáků:

krejčí a starosta Josef E. Nečásek, předseda

městský účetní a pokladní Bohuslav Josífek, jednatel

lékárník Mr.Ph. Karel Bufka, pokladník

Členové: učitel Josef Ďoubalík, farář čsl. církve Jan Kůrka, důvěř. okres. nem. poj. Pavel Havlíček, hoteliér a knihkupec Josef Mařatka, cukrář a vinárník Karel Bartoníček, tkadlec (nám. starosty) Josef Kopal, okr. mont. Vých. el. Arnošt Kučera.

Pokračování příště – I. Ř.

Vysocké mlýny

(nový seriál)

Cestou na Hradsko přijdeme do údolíčka, kousek za koupaliště, kde pramení Vysocký potok. Potůček je to zpočátku malý, tichý, ale sbírá po cestě ze všech stran vodu, takže na Hradsku, kde se vlévá do Jizery, je to hlavně na jaře vesele šumící horská bystřina.

Na tomto potoce v 19. století klapaly 3 mlýny. U koupaliště byly takzvané mlýny farské neboli hoření, asi půl hodiny od města. Větší mlýn Vojákův byl položený níž až skoro u ústí. Mlýny hoření byste už marně hledali. V lesním zátiší se kdysi našly ještě s širokou loukou dvě spáleniště a dva opuštěné rybníky s potrhanými hráze-mi. Dnes už jen kamenné zbytky stavení. A to hlavně na jaře, kdy nejsou zarostlé.

Potomci posledních majitelů vyprávěli paní **Františce Jandové**, z jejichž zápisů čerpáme.

Otakar **Daniček** se pravděpodobně v dolním farském mlýnku č. 153 narodil. Žil v Plzni. Mlýn to byl nevelký, dřevěný, ale výstavný. Byl to asi majetek zádušní. Vedle mlýna vedla široká vozová cesta do Jilma a na okresní silničku z Vysokého na Hradsko. Není známo, kdo a kdy mlýn postavil. Jako nejstarší majitelé se objevují Matěj Kramář, Frant. Nosek a Frant. Kocour, od kterého mlýnek zakoupil poslední majitel Bohumír Daniček, soustružník ze Železného Brodu. Mlýn byl ve zchátralém stavu, ale cena byla 4.000 Korun. Platilo se hlavně právo užívat vodní sílu, která v době bez elektrické energie byla vyhledávaná, nedoceni-

telná a drahá. Obilí se tam už nemlelo a chleba nepekli. Kocourovi používali vodní sílu na děláni šindele. Daníček ji potřeboval k pohánění soustruhu. Pracoval pro truhláře, koláře a galanterní obchod. Řemeslo to bylo výnosné. Pro truhláře se dělaly nohy a ozdoby nábytku, věšáky, zrcadla, rámy k obrazům, pro koláře náboje ke kolům, pro přádelny cívky atd. U Daníčků pracovali dva tovaryši a dva učedníci. Výnos řemesla i přes zákazníky široko daleko stačil pouze na mzdy a skromné živobytí. Mimo dluhu byl na mlýně výměnek manželů Kocourových a platit se musela renta jedné ženě z Jilma, která tam za minulého majitele přišla k úrazu. Na vyplacení dluhu peníze nebyly. Aby si pomohl, odjel Daníček r. 1907 do Ameriky a vrátil se koncem r. 1908. Přinesl nějaké peníze a tak odjel ještě jednou v letech 1911 – 12. V době jeho nepřítomnosti vedla řemeslo jeho žena Marie.

Příště

Jak jsme sáňkovali

Ve Vysokém stačí na náměstí nasednout na sánky a jen se rozhodnout, kterou cestou se pojede. Ke Staré Vsi nebo ke Tříči? Obě jsou pro sáňkování jako stvořené. Tou staroveskou jsme dojeli do „Hlavatišťat“, k továrně, jen když byla dobrá sanice. Víc jsme jezdili ke Tříči.

Na náměstí, u Háskova holičství, jsme se odrazili, sjeli na Starou cestu a frčeli s kopce dolů, u Mandlů jsme najeli na tříčskou silnici a když to dobře jelo,

zastavili jsme se až na konci Tříče, před hospodou „U Stěhulů“.

Silnice se ještě tolik nesypaly a už vůbec nesolily, saně, tažené koňmi, potřebovaly silnici hladkou a auta přes Tříč v zimě stejně nejezdila. Od Stěhulů je to pěkný kus cesty zpátky, ale ta jízda za to stála. Tenkrát byli lidi „vejchodilí“.

Při sáňkování na starých cestách jsme nejraději najížděli na „rigolky“, to byly příčné stružky přes cestu, které při dešti sváděly vodu do příkopu po stranách. Vyztužené trámy a zpevněné kameny při najetí vynesly sánky jako na skokanském můstku. Od kování létaly jiskry a i když saně byly bytelné, dělané vysockými koláři, přesto některé nevydržely, hlavně když byly přetížené. I toho posledního jsme někdy ztratili, když se dobře nedržel. Smích, legrace a křiku bylo u toho dost.

No, někdy nám stačilo jezdit jen k silnici, zato víckrát a i tak jsme přišli, většinou až se setměním, domů vyfoukaní a hladoví a připraveni na maminčino kázání. Při večeri se zavíraly oči, ale druhý den po vyučování, když se nešlo lyžovat třeba proto, že ještě nezafoukalo meze a nezapadaly krtiny, pospíchali jsme na sánky zas.

V osmařicátém zabrali Němci Sudety, u Mandlů postavili přes silnici závoru a tím na šest dlouhých válečných zim jízdy přes Tříč skončily.

A já věřím, že se tam dodnes sáňkuje stejně. A jestli ne, poradím vám: zhasněte televizor, vypněte počítač a hurá na kopec. Hlava vás přestane bolet a spát budete i bez prášků.

Anna Čerovská

ROZHOVORY

Paní ZINA ŽANTOVÁ byla tak laskavá a povídala si se mnou o svém dětství a osudu svého otce.

Odkud pocházíte?

Narodila jsem se v obci Česka – Krošna u města Žitomiru na Ukrajině. Můj

tatínek Antonín Vodseďálek se narodil v r. 1899 v Mostě. Po vystudování filozofické fakulty r. 1926 jako velký idealista a nadšenec odjel do Sovětského svazu učit na českou školu. Moje maminka byla Češka Olga Procházková provdaná Vodseďálková. Tehdy žilo na Ukrajině mnoho Čechů.

Kde se tam vzali?

Houfně se stěhovali už v 2. polovině 19. století. Na Ukrajině byla úrodná

neobdělávaná půda. Car dával půdu zadarmo – ležela ladem. Češi zakládali celé vesnice a školy. Obdělávali chmelnice, zakládali sušičky, pěstovali ovocné stromy, rajčata, zeli, okurky – rostlo to samo stejně jako obilí. Češi, kteří nezačali pít, zbohatli. Někteří měli i zlato. Několik let po revoluci 1917 začaly čistky. Pak už po nich šli bolševici, brali jim majetek do kolchozů a posílali je do vyhnanství.

A tatínek?

Zanedlouho byl lektorem českých škol a také skládal čítanky pro obecné české školy. Tiskly se v Kyjevě. V r. 1930 z nejasných důvodů začali české školy zavírat. Mnoho českých učitelů pozvali do Charkova a zatkli je tam. Proces s nimi byl přísně utajovaný. Někteří byli posláni do vyhnanství na Sibiř a na Ural a do pracovních táborů. Byli prohlášeni za zrádce a špióny. Několik jich bylo odsouzeno k trestu smrti, mezi nimi i tatínek. Tomu byla smrt zastřelením po dlouhých interpelacích dědečka na vysokých místech v Čechách zmírněna na nejkrutější koncentrační tábor Solovecké ostrovy u

Bílého moře. Maminka jeho krátké dopisy posílala tajně dědečkovi do Čech. V r. 1937, když si otec nevinně odpykával trest, zemřela nám maminka na tuberkulózu.

Co se dělo dál?

Po deseti letech byl tatínek poslán do vyhnanství do města Kirova, kde dále studoval a pracoval v knihovně. Odtamtud nám psal do sirotčinců, že si pro nás přijede. Mnohdy se sama sebe ptám: učil se Hitler od Stalina

nebo Stalin od Hitlera? Kolem r. 1943 jsem napsala dopis do Kirova, ale přišel mi zpět s tím, že adresát byl povolán na frontu. V Sovětském svazu byl vrah odsouzen třeba jen na rok, ale politické krutě věznili a posílali je do první linie. Nevylučuji ani to, že byl zastřelen. Můj dědeček, tatínkův otec, ještě dlouho pátral po svém synovi, snad měl padnout někde u Dukly. Ale úplnou pravdu se nikdy nedozvěděl. Já jsem se snažila zjistit něco přes Zpravodaj Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, kam jsem poslala v r. 2004 článek o našem příběhu. I letos jsem se pokoušela znovu o pátrání, ale žádné materiály o tatínkovi se neobjevily. Bylo mi 11 měsíců, když nám ho

odvedli.

Paní Žantová mi ukázala zápis o pořadu v televizi:

na ČT 2 vysílali v březnu dokument o nových faktech týkajících se politických poprav československých občanů v Sovětském svazu v letech 1937 až 1938, kdy bylo údajně zavražděno kolem 400 Čechů. Hromadné popravy takzvaných nepřátel režimu odkryly ruské a ukrajinské archivy teprve nedávno. Obvinění byla vykonstruovaná. Během roku a půl bylo vyvražděno asi tři čtvrtě miliónu obyvatel Sovětského svazu.

Dozvěděla jste se něco nového?

V dokumentu se objevil utajovaný masakr v Žitomiru, kde se našly hromadné hroby zalité betonem.

Mám podezření, že v nich skončil i můj strýček Jaroslav, protože se nikdy nevrátil.

Jak se odvíjely vaše osudy po ztrátě

rodičů?

Měli jsme bídu, ale sousedi pomáhali. Bydlelo nás sedm ve dvou místnostech. V té malé jsme byli tři. Mně vy-

chovávala teta, mamčinina sestra, mého bratra Viktora strýc – mamčinin bratr Jaroslav Procházka. Obecní úřad měl předem napsané koho zatknout. Přijeli pro něj antonem. Vidím to jako dnes jak ženy plakaly, proč jim berou muže. Mamčin švagr byl Bělorus, straník, měl dvě funkce, lidi ho měli rádi. V noci mu zabouřili na okno a musel vstát. Neznal důvod, odvedli ho a nesoudili. Bylo to v Nekraši. Nepřišel od něj žádný dopis. A přitom Lenin a Stalin byli naši bohové. Myslela jsem, že i tatínek něco strašného udělal. (Dokud jsem všechno až v dospělosti nepochopila). Museli jsme se vystěhovat do původní vesnice Česká Krošna, kde postavili domek rodiče mé maminky. Nepamatuju ani babičku a dědečka. Měli dvě dcery a syna. U tety jsem zažila dřinu, vzpomínám na to jak mě bolely ruce při praní. Nebylo ani mýdlo, používal se dřevěný popel. Můj bratranec Nikolaj byl nekalý. Uměl ale hrát na všechny nástroje. Teprve později vystudoval architekturu. Teta by nás oba neuživila. Jednou k nám přišel pán, když teta nebyla doma, že musím s ním. Odvezli mě do sirotčince v Ovruchi. Poprvé jsem pila čaj s citrónem. Oblékli mě a dali najíst. Bratr byl v sirotčinci už dřív než já – po zatčení strýce, v Žitomiru.

V příštím čísle si budeme vyprávět o válečných osudech paní Žantové až po příchod do Vysokého.

I. Ř.

Cross Country Sklenařice – vydařená premiéra

Motoklub Vysoké nad Jizerou spolu s firmou KTM Univok Aleše Vondráčka připravili atraktivní enduro na více než sedmikilometrovém okruhu ve Sklenařicích. Slova chvály neberou konce a všichni fanoušci endura dou-

fají, že se příští rok ve Sklenařicích pojedou další super závody.

Původně plánovaný termín 17. říjen byl ohrožen bohatou sněhovou nadílkou, ovšem napodruhé vše klaplo na výbornou. Kromě dětí a licenčních jezdců se na start postavilo celkem 54 dvojic, což je pořádná porce 104 bez-licenčních jezdců.

Kategorii malých závodníků s obsahem motorů 50 – 65 ccm vyhrál Lukáš Pajer, stříbrný věnec získal Jirka Hubálovský a zelený Tadeáš Danihelka. Pohár za vítězství v kategorii Profi (jezdci vlastníci licenci) si odvezla dvojice Jaroslav Křapka a Lukáš Kučera. Několik minut po startu "profiků" se vydali, v několika vlnách, na trať i hobby jezdci. Trať čítající ex-

trém test z klád, blátivé výjezdy a meze dala všem řádně zabrat. Nejlepší z „hobíků“ byli Dominik Pěnička a Adam Erlebach před domácími matadory Pavlem Zelinkou a Alešem Kučerou z pořádajícího Motoklubu Vysoké. Čtvrté místo vybojovala dvojice Josef Nosek – Jan Slavík, do první dvacítky se ještě vešlo bratrské duo Jaroslav a Pavel Kučerovi.

Poděkování patří nejen jezdcům, pořadatelům a divákům, ale v neposlední řadě také sponzorům: Univok KTM, město Vysoké nad Jizerou, P&P projektové a stavebně montážní práce, Pro Sport 56, Restaurace Na Růžku, J a J Noskovi, Autodoprava a zemní práce Jaroslav Kučera, Autoslužby Tulach, V. Pičman a M. Tulach zemní a zednické práce, Hospoda u Ruprechta, SB Sport, Motosport Petříček a MX Shop Čepelák.

Roman Kalkus

„U borovice“

Průběžně jsme vás informovali o stavbě roprachtické rozhledny. V úterý 17.

listopadu přišel den slavnostního otevření pro veřejnost. Zpráva se šířila a vypadalo to na obrovský zájem lidí, kteří se chystali na místo vypravit. Bohužel to byl den s hustou mlhou a

občasným deštěm, bylo mokro a v okolním terénu bláto. Navzdory nepříznivému počasí během dne dorazilo asi 700 zvědavých návštěvníků – nepočítaje v to děti. Přišli pěšky, jako třeba 30 turistů z Poniklé, přijeli na kole, objevili se jezdcí na koních, řady aut, byly přistavené i autobusy, některé výpravy měly prapory. 23 lidí přijelo příkladně z Boleslavi. Stánky byly obležené, stály se dlouhé fronty na dobré „hasičské“ sejkory i na vstup nahoru. Ve stáncích se nabízelo pivo, klobásy, posezení s lavicemi, pohlednice, nechyběla ani udrna. Lidé od 10 do 15 hodin přicházeli a najížděli z širokého okolí.

Dvakrát – v 10 a 12 hodin byla přestřižena páska a promluvil majitel pan František

Hubař. Před dva-
náctou zahráli a
zazpívali muzi-
kanti ze Semil
s kytarou, odpo-
ledne zazněl i
zpěv hymny a
bylo vzpomenu-
to 20. výročí sameto-
vé revoluce. Mno-

shodují, že na
místě vlada
úžasná atmosfé-
ra, lidé měli
k sobě blíž, cho-
vali se k sobě
hezky.

Rozhledna se
jmenuje „U bo-
rovice“. A to
proto, že borovi-

ho nadšenců si vystoupilo na rozhled-
nu, viděli jen mlhu, ale zato se potkali
s Krakonošem. Turisté z Benešova
přinesli rozhledně dárek – Krakonoše
dřevěného. Těžko si lze představit,
kolik národa by se sešlo v případě ký-
ženého pěkného výhledu. Samotného

pana Hubaře
ohlas nejel
překvapil,
ale jak řekl, i
zaskočil.

Vstupenky
v ceně 20 Kč
byly zdobe-
né fotogra-
fiemi
z rozhledny.
Svědci se

ci tam asi před 80 lety zasadil dědeček
pana Hubaře, stala se orientačním bo-
dem, už dožívá a rozhledna je vlastně
pokračování v tradici.

Kamenná žulová část je vysoká 13 m,
vnitřní dozdivka je cihlová, ochoz dře-
věný a vysoký 5 m. Vyrobil ho tesař
pan Václav

Pacholík
z Roprachtic
a předvedl
tak dokona-
lou práci.
Schodiště je
dřevěné a
veškeré dře-
vo je větši-
nou modřín
pocházející

z místa. Stavbu financovali Hubařovi sami.

Rozhledna bude otevřena při hezkém počasí o sobotách a nedělích od 10 do 15 hodin. První víkend již 21. a 22. 11. V období od 15.6. do 15.9. by měla být – za hezkého počasí – ote-

vřena denně od 9 do 16 hodin.

Vstupné bude 20,- Kč. Děti do 15 let zdarma. V příštím roce budou pro děti nainstalovány houpačky, prolézačka a bude upraven pozemek parkovou úpravou, včetně přístupových cest a parkovacích míst pro 5 aut. To se již v tomto roce nestihlo. Bude připravena i kruhová pohlednice se zakreslením zajímavostí viditelných z rozhledny.

U vstupu bude informace o otevíracích hodinách a tel. čísle, na kterém bude možné objednat prohlídku i mimo otevírací hodiny.

Za informace přímo od pana Hubaře a některých účastníků otevření rozhledny a za fotografie Mgr. Lucie Strnádkové, Františka Kučery a Mgr. Daniela Dědovského děkuje Ivana Řehořová

VYSOCKÉ DETAILY

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Svatby

Dne 21. 11. 2009 uzavřeli sňatek David Richtmocer a Eliška Hladíková z České Lípy.

Dne 21. 11. 2009 si řekli ano i Antonín Umorčík a Marta Kadubcová z Roprahtic.

Hodně štěstí!

Narození

Dne 25. září se narodil syn **Matěj** manželům Sylvii a Jaroslavu Hrobařovým.

Dne 27. září se manželům Svatavě a Petrovi Patočkovým narodila dcera **Karolína**.

Dne 19. listopadu se narodil syn **Jan** manželům Stanislavě a Petrovi Šilhánovým.

Dne 21. listopadu se narodil syn **Matouš** manželům Vlastě a Vlastimilu Fidlerovým.

Dne 22. listopadu se narodil manželům Evě a Renému Markovým syn **Štěpán**.

*Do dalších let přejeme
hodně zdraví a štěstí!*

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Josef Harčarik 71 let

Marie Junková 71 let

Josef Martinec 76 let

Věra Štěpánková 78 let

Dagmar Kvardová 80 let

Milada Ceěová 90 let

Eva Petrušková 70 let

Alois Šinkora 71 let

Slávka Hubačíková 73 let

Libuše Veselská 74 let

Libuše Bartoníčková 78 let

Václav Kramář 81 let

Vladimír Hladík 84 let

Zdenka Junková 85 let

Sklenářice

Marie Vondráková 70 let

Zdeněk Rybář 71 let

Františka Tomešová 79 let

Pavlna Kyselová 79 let

Oldřich Kristan 73 let

Miroslav Prajzler 79 let

Stará Ves

Josef Poloprutský 77 let

Miroslav Kluc 87 let

Horní Tříč

Marcela Marková 79 let

Anna Slavíková 79 let

Jaroslav Votoček 77 let

Helkovice

František Knop 73 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 14. 10. zemřel pan **Bedřich Lukeš** z Vysokého nad Jizerou ve věku 84 let.

Dne 6. 11. zemřela paní **Jarmila Kocfeldová** původně ze Zlína ve věku 62 let.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
upřímnou soustrast.*

*REDAKCE PŘEJE VŠEM ČTENÁŘŮM ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ,
POHODU A KRÁSNE PROŽITÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY.*

ROZSVÍČENÍ VÁNOČNÍHO STROMU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

v sobotu 12. prosince 2009 na náměstí Dr. K. Kramáře

15:00 - vánoční koledy, občerstvení,

17:00 - rozsvícení vánočního stromu

p. starostou J. Maturov

za doprovodu skupiny „Větrovanka“

- vystoupení dětského souboru

ZUŠ Jablonec n. J.

- pětinový soubor ZUŠ Jablonec nad Jizerou

- recitační kroužek I. Řehořové

- vystoupení žáků ZŠ Vysoké nad Jiz.

- dětský soubor Vrabčáci z Vysokého
se Slávkou Holáčkovou

18:00 „Belémská hvězda“ divadelní soubor Krakonoš

18:30 recitál vokálně instrumentálního souboru „SATORI“ z Pomuk

18:50 volná zábava se skupinou „Patrokles“

19:00 ONĚSTROJ

pokračování se skupinou „Patrokles“

Zveme vás na bohaté občerstvení, které zajišťuje restaurace Šachty:
sejkory, kyselo, grilovaná kuřecí a kachní stehna, párky, zimní teplé nápoje, pivo, ...

Pořadatelé akce:

Město Vysoké nad Jizerou

Restaurace Šachty

Sport Falco - Infocentrum Vysoké nad Jizerou

Cyklo klub Vysoké

Partner akce:

www.metrostav.cz

METROSTAV

Naši malí fotbalisti

Na 29.1.2010 se chystá do Krakonoše bál fotbalistů

Prosba pro předplatitele – prosíme, abyste předplatné na rok 2010 uhradili složenkou už v prosinci 2009. Tyto složeny budou od ledna neplatné. Děkujeme. Místní předplatitele upozorňujeme, že předplatné mohou zájemci uhradit neomezeně na městském úřadu u paní Havelkové v hotovosti.

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 11-12/2009, ikonky: Mája Šlaufová, Míša Hnyková, David Bělohávek, Michal Turpiš a Martin Patočka,
redakce: Ivana Řehořová,
náklad 470 ks, cena 10 Kč, příspěvky zasílejte do městské knihovny
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz,
tel: 481 540 278, výtiskl H&H Servis 2009.